

vilkor och bestämmelser, som nu gälla för öfriga riksbankens afdelningskontor.

Stockholm den 28 januari 1887.

P. Pehrson.

A. Lilienberg.

Anders Svensson.

Aug. Peterson.

Nils Jönsson.

N:o 122.

Herr A. P. Danielson, om upphäfvande af 25 kap. 3 § byggningsbalken.

Genom stadgandet i 3 § 25 kapitlet byggningsbalken kvarstår skyldigheten för häradet att vid de allmänna vägarne uppsätta och underhålla milstolpar. Att dessa milstolpar numera äro obehöfliga och endast förorsaka kostnad, utan att det med dem afsedda ändamålet ens i ringaste mån gagnas, torde vara allmänt bekant. Under den tid, som förflutit sedan sagda lagrum stadgades, hafva betydande förändringar i detta afseende tillkommit dels genom anläggning af nya vägar, dels genom byggande af jernvägar och dels genom antagande af det metriska systemet, så att de nu förefintliga milstolparne icke äro till någon ledning hvarken för resande eller i annat afseende, enär de beteckna antingen hela eller halfva mil eller fjerdedelar deraf, väglängder som icke beräknas eller i gällande lag förefinnas. Då nu mera än förr vägar tillkommit, som korsas hvarandra i många riktningar, är äfven tydligt, att milstolparne omöjligen kunna visa rätta förhållandet för andra än vissa vägar,

hvarför, om man från en väg inkommer på en annan, man icke har någon rättelse af milstolparne på den senare, i fall man vill beräkna den tillryggalagda väglängden. Samma är förhållandet i öfrigt, enär milstolparne icke angifva afståndet från någon bestämd plats eller till hvilken.

Genom kongl. kungörelsen af den 5 december 1873 finnes förordnadt om beräkning af de allmänna vägarnes längd i hela mil och tiondedels mil, och har således den praktiska nyttan af milstolparne redan länge icke förefunnits, enär sagda beräkningar endast varit upptagna och utförda i de dagböcker och å de anslagstaflo, som i stadgad ordning förefinnas å gästgifvaregårdar och skjutsstationer och hvarefter, vid förekommande skjuts, lega beräknas. Från de resandes sida har någon missbelåtenhet med denna anordning icke försports och icke heller någon annan olägenhet.

Då med 1889 års ingång det nya metriska systemet skall tillämpas, torde beräkningen af de allmänna vägarnes längd i nymil eller kilometer kunna och böra ske på enahanda sätt, som tillgick vid beräkningen af hela mil och tiondedelar deraf, och så att ny uppmätning af de allmänna vägarne icke behöfves, eller uppsättandet af nya afståndsmätare i stället för de nuvarande milstolparne erfordras.

Att anföra vidare skäl för det förslag jag här ämnar framställa torde vara obehöfligt, utan tillåter jag mig endast erinra derom, att 1876 års Riksdag för sin del beslöt, på derom väckt förslag, upphäfvandet af § 3 i 25 kapitlet byggningsabalken, men genom skrivelse till Riksdagen af den 12 januari 1877 anmälde Kongl. Maj:t, att Kongl. Maj:t icke kunnat godkänna Riksdagens beslut, hufvudsakligen af det skäl, att det då återstode ännu en följd af år, innan det metriska systemet blefve tillämpadt, och tillräcklig anledning ej förefunnes att redan då besluta upphäfvandet af skyldigheten att underhålla milstolpar, helst deras vidmakthållande under ytterligare några år icke kunde blifva synnerligen betungande.

Då, som jag nämnt, det metriska systemet från och med 1889 års ingång skall träda i gällande kraft, torde nu lämpligt vara, att Riksdagen förnyar sitt i här af mig afsedda fråga förut fattade beslut, enär de skäl, som af Kongl. Maj:t anfördes för vägran af bifall dertill, numera icke förefinnas.

Ett förnyande af Riksdagens förut fattade beslut skulle jemväl innebära ett uttalande från Riksdagens sida af den uppfattningen, att för tillämpning af metriska systemet det icke är nödigt att ådraga vare sig de väghållningsskyldige, häradet eller staten kostnader för ny uppmätning af de allmänna vägarne eller uppsättande af nya afståndsmätare dervid.

På grund af hvad jag här anført och under åberopande af hvad i denna fråga förekommit vid 1876 års riksdag, vågar jag vördsamt anhålla,

att Riksdagen för sin del besluter en författning, så lydande:

Häri genom förordnas, att 3 § i 25 kapitlet byggningsbalken skall upphöra att gälla från och med 1888 års utgång.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1887.

A. P. Danielson.

N:o 123.

Af herr W. Farup, om tillägg till §§ 8 och 12 i gällande bevillningsförordning.

Genom nådig proposition till Riksdagen år 1883, angående allmänna bevillningen, föreslog Kongl. Maj:t, bland annat, att i § 8 af då föreslagna bevillningsstadgan bestämmelse skulle intagas derom, att bevillning skulle utgöras för inkomst genom skogsafverkning å egen eller annans mark för annat ändamål än husbehof, eller genom försäljning af växande eller afverkad skog.

Samma års bevillningsutskott hemställde med anledning häraf till Riksdagen, att bevillning skulle erläggas för inkomst genom försäljning